

in Metoda. Vsak, kdor le količkaj premore, naj bo družnik ali vsaj podpornik. Nikdar ne zanemarjajmo te družbe, ki je najtrdnjši jez proti nasilju brezvernega nemškega „šulvereina“ in najboljši pripomoček za ohranjenje mile naše slovenščine. — Vas pa, dragi nam bratje na Štajarskem in po vsem Slovenskem, prosimo, podpirajte nas tudi zanaprej, kakor nas izpodbujate z lepimi izgledi doslej, da nam bo prej ko slej mogoče, združeni z brati Slovenci vstopiti v šotor „Slovenije“, da enoglasno zakličemo: „Živi živi, duh slovenski, bodi živ na veke!“

**Iz Ptuja.** (Volitve v okrajni zastop.) Dne 8. julija t. l. ima tedaj voliti skupina veleposestnikov, ki šteje blizu 300 volilcev, dne 13. julija bode pa volitev za skupino občin. Ta volitev je zavoljo tega imenitna, ker poteče letos okrajnemu šolskemu svetu poslovna doba in bode novi okrajni zastop volil zastopnike v okrajni šolski svet za dobo šestih let. Naš okrajni šolski svet postopal je strogo pri nastavljenju učiteljev, branil se je vzprejeti zahteve deželnega šolskega sveta v Gradcu, gledé nemščine po narodnih šolah; učiteljice, ki prihajajo iz Gradca, ni hotel nastavljati, in zaradi tega mu Graška gospoda deželnega šolskega sveta in odbora ni prijazna, marveč iskreno želi, naj dobodo nemškutarji večino, ter potem to skvarijo, kar je narodna večina v dobi šestih let storila za narodno šolstvo. Borba bode torej do volitve in v dan volitve ostra in narodna stranka bode imela polne roke dela, ker se nahaja med slovenskimi kmeti še vedno nekaj taci, ki se nečejo nikomur zameriti ter ubogajo rajši nemškutarje, kakor domačine in se v slabi družbi nemškutarjev kaj dobro počutijo. Ako vsak narodnjak izpolni svojo domovinsko dolžnost, bode pa vse eno zmaga v skupini občin in velikega posestva narodne stranke. V to pomozi Bog!

**Iz Ptujskega okraja.** Pred nekaj leti bil je na Črni gori za obč. predstojnika izvoljen Fr. Žunkovič v Selcah. Bil je dober in si je veliko prizadeval za blagor občine, toda kar je že navada skoraj, da povsod, iz prvega je dosti hvale, nazadnjič pa graje in obrekovanja na cente. Tudi Žunkoviču se je taka godila. Po celem okraju se je bilo razupilo, da je občino goljufal in da ji je 1200 fl. dolžen. Tožilo se je in preiskovalo več let, zadnjič je tudi slavni deželni odbor vzel celo stvar v preiskavo. Vsi računi so se na tenko pregledali in pokazalo se je, da je še le občina Žunkoviču, če se ne motim, nekaj stotakov dolžna, ne pa on njej — velik razloček.

**Od sv. Kristofa pri Laškem trgu.** (Vesele novice.) Uni petek so bile občinske volitve. Že po zimi je g. nadučitelj pri sv. Jerti začel delati in agitirati za svoje kandidate, zadnje dni je letal od hiše do hiše in

celo, kakor se govori, je po šolskih otrokih volilne listke gospodarjem na dom pošiljal. Bil si je svest svoje zmage, kajti tudi do zdaj je bil vedno voljen in celo občinski svetovalec. Toda kako strahovito se je ukanil! V tretjem razredu je dobil 7 glasov, v drugem enega, v prvem nobenega in ta je hotel biti župan? Zdelo se je človeku, kakor da gosp. učitelj na trnji sedi, ker je bil v komisijon sedel in vedno le druga imena pisati moral, redko pa svojega. Disciplina je bila izvrstna, kajti vedno so se samo enaka imena naših narodno-konservativnih kandidatov klicala. „Vala vam, vrli volilci! Iz župnije sv. Marjete g. Šeligo le enega glasa ni dobil. Ko so zjutraj volilci kar v trumah po cesti dohajali, sukalo se je vse govorjenje okrog Šeligota, in vsi so povdarjali, le tega ne voliti in ne njegovih privržencev! Zdaj je zopet ena največjih občin na Štajarskem v naših rokah.“

**Iz Ptuja.** Za Rajčev nagrobni spomenik darovali so dalje sledeči rodoljubi: Znani narodnjak Vekoslav Vakaj od sv. Ane na Goriskem nabral je med narodnjaki v Slov. gor. 22 fl. 5 kr. in je imena gg. dariteljev uže naznanil. Dalje poslal nam je g. Vakaj od sledečih gg. milodare: Č. g. Fr. Pintarič, okr. dekan v Radgoni 1 fl., č. g. Franc Jančar, duhovnik v pokoju 2 fl., g. J. Elbel iz Štajngrove 10 kr., Fr. Horvat, posestnik iz Ihove 7 kr., Fr. Fekonja, posestnik iz Trotkove 10 kr., č. g. Jože Golinar, župnik iz Marije snežne 50 kr., g. Jože Plešič 1 fl., farni urad pri sv. Trojici v Slov. gor. 50 kr. Dalje poslal nam je g. Stanko Pirnat, beležniški kandidat iz Brežic od sledečih gg.: bl. g. dr. Franc Firbas-a, c. kr. notarja v Brežicah 10 fl., blag. g. dra. Guidona Srebreča, odvetnika v Brežicah 5 fl., g. Jos. Setinca, odvet. kandidata v Brežicah 1 fl., g. A. Orožen-a, c. kr. davk. pristava v Brežicah 50 kr., č. g. M. Stoklasa, dekan in župnika v Brežicah 1 fl., g. Jos. Slivca, c. kr. davkarja v Brežicah 1 fl., g. Andr. Levak-a, trgovca v Brežicah 50 kr., g. Iv. Munda, c. k. živinozdravnik v Brežicah 1 fl. Daroval je dalje: č. g. Janez Antolič, župnik na Črni gori 2 fl., č. g. Ant. Pajmon, župnik v Novi štifti, 1 fl. Vkup 28 fl. 97 kr. Srčna hvala vsem gg. dariteljem in posebno onima gospodoma, ki sta pri nabiranju se tako častno trudila!

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Na Dunaju je bilo dne 4. in 5. junija veliko trušča, kajti imeli so „cvetlični corso“, to je kaci 12 do 15 sto voz polnih cvetlic je drdralo po mestu, z njih pa so mlade ženske metale cvetlice na gledalce. Trezni kmet sodi lahko to za otročje veselje, vendar pa ni tako. Kdor biva v mestu, tolikem, ka-

kor je Dunaj, ne vidi ravno veliko one lepote, ki jo kaže spomladi narava, kmet pa jo gleda vsak dan. Njemu je to vsakdanje, mestnim prebivalcem pa ni. Privoščimo jim torej to veselje, saj je na sebi čisto nedolžno, po vrhu pa še kaže, da še z Dunaja ni prešlo vse veselje, odkar je grof Taaffe na krmilu vlade. Prav to pa upije liberalna gospôda, ki ji dene težko, da nima več ona vlade v svojih rokah. — Minister za trgovino, marquis Bacquehem je dobil red železne krone I. vrste. To je veliko odlikovanje ter pomeni veliko — to, da še ima svitli cesar vse zaupanje do sedanje vlade in liberalna gospôda ne vidi tega rada. — V Pragi je v ponedeljek dne 6. junija, umrl grof Henrik Clam-Martinic prav na naglem, ko se je ravno še le vrnil iz Italije. Grof je bil jeklen mož in vseskozi zvest državi in sv. cerkvi. Izguba je še izlasti za Česko velika. — Obč. zastop mesta Linz je izrekel neko zaupnico opatu Karlu v Melku — duhovniku, ki vleče čez drn in strn z liberalci. Mož bode pa težko te zaupnice vesel, kajti že v onem mestnem zastopu se je od večih strani povdarjalo, da je taka zaupnica — nespamet. Ako mu pa ona pri vsem tem ne zažene rdečice v lice, naj mu tekne! — V Gradcu so v prvih dneh t. m. pričakovali novosti, dva parobroda, ki dobita nalogo, ljudi po Muri prepeljevati od brega do brega in morebiti še dalje, toda doslej ju še ni v Gradec. Brž ko ne se jima je kaj pripetilo na poti ali bolje rečemo, na vodi iz Donave v Dravo in iz Drave v Muro, še predno sta do Gradca priplula. Vsekako ni to dobro znamenje za nju v Gradcu. — Na mesto raj. župana v Celovcu, Jezernika, voli že obč. zastop te dni župana. Ves zastop je v rokah liberalcev in bode torej tudi novi župan liberalec, brž ko ne bode dr. Erwein. — Vrli „Mir“, ki vzbuja koroške Slovence iz narodnega spanja, dobi novo moč v g. Antonu Bezenšek. ki prevzame uredništvo „Mira“. Nov urednik, doma iz naših Konjic, je izkušen mož in ga torej veselo pozdravljamo v njegovem novem delovanju. — Dne 1. junija je pobila toča več slov. krajev na Koroškem. škode je na 10.000 gld. — Kakor je znano, pridejo letos meseca avgusta Čehi v Ljubljano. Tu je že tudi odbor, ki jim pripravlja lep vzprejem in je torej vse upanje, da bode našim českim bratom v središču slov. ljudstva prijetno. — Družba sv. Cirila in Metoda ima letos svoj občni zbor v Trstu. — Gorica dobi sedaj novo slov. društvo t. j. svoje „Sokole“. Dasi bi Sokolcev bil lahko isti namen, kakor je po besedi nemških „turnarjev“ — telesne vaje. vendar pa je med njimi velika razlika, kajti slov. „Sokolom“ ni prvo kričanje, in še le potlej telovadstvo. — Italijanska irredenta, ali lahončiči so še po Primorju zmerom živi in to se kaže pri mladih ljudeh tudi v

tem, da se radi odtegnejo vojaštvu. Kar naenkrat jih zmanjka na avstrijskih tleh ter beže čez meje na Italijansko v času vojaških odrahtil. Tacih je sedaj 365 na italijanskih tleh, se vé, da so le-ti potlej sovražniki avstrijskega cesarstva in več ali manj tudi njih rodbine. — Mesto je bilo o binkoštih v Trstu precej prazno, kajti ljudstvo je vrelo, kar je le moglo iz mesta v okolico. Tudi v Postojnsko jamo se jih je veliko v ponedeljek bilo peljalo; tujcev pa one dni v Trstu ni bilo veliko. — V Buzetu, hrv. mestu v Istri, imajo sedaj mestni zastop in torej župana iz svoje krvi. Lahonstvo pa vsled tega vidoma pojema. — Po Ogerskih deželah so zadnje dni reke stopile na večih krajih iz bregov in sila veliko škode so naredile. Pri Szegedinu je bilo več 100.000 orolov preplavljenih. Krivo je teh nenavadnih povodenj krivo uravnanje rek. Njim so naredili — vsaj večjim — ravna rečišča in zato prestopi voda brž, ko je postane kje preveč, čez bregove. Narava je pač le najboljši inženir.

**Vunanje države.** Dobri stvari je treba časa. Bolgarskim homatijam ga je že veliko, toda h koncu še ne pridejo kmalu. Sedaj se pravi, da se skliče sobranje vendar le še ta mesec. Čemu? Mar za to, da voli kneza? Za to še ni nikjer znamenja. Poročila sicer iz zadnjih dni vedó, da se pogaja Rusija s Turčijo o bolgarskih zadevah, toda nam manjka vere tudi v ta poročila. — V Srbiji se v prihodnjih dneh dopolnijo volitve za skupščino; vlada dobi gotovo večino za-se. — Črnogorski knez Nikica se je iz Dunaja podal v Strassburg; kamo pa pojde od ondod, ni še znano. — Nemški cesar je bil te dni v Kielu ob severnem morju. Ondi je nekoliko vzborel, vendar ne nevarno. Tudi Bismark boleha ter se je podal v svoje letišče. To dela sedaj že več let, vselej, kedar kaj namerava, kar bi še rad prikri. — Na Poznanjskem dela se z vso silo na ponemčevanje poljskih prebivalcev. Minister Gossler sedaj potuje ond — pač za to, da se prepriča, kako in kaj s ponemčevanjem. — Po Belgiji še ni miru. Delalci ga še ne dajo posebno okoli Monsa ter jih morajo vojaki razgnati, v časih ne brez krvi. — Anglija dobi sedaj otok Cyper, ki ga ima še od 1878 sem v rokah, po polnem v svojo oblast, Turčija ji ga odstopi sedaj rada ali nerada. — Francozi imajo svoj križ z generalom Boulangerom. Za ministra ni, ker je Nemčiji na poti, za vojnega poveljnika ni, ker se ga boji ministerstvo samo, češ, da utegne še kedaj seči po cesarski kroni. Na srečo so jo pa že stolkli ter prodali. — Dne 3. junija so razgrajali vroči Italijani v Rimu na čast Garibaldiju ali bolje v spomin njegovih činov. Tudi iz Trsta so v enaki misli poslali telegram. — Iz Afrike ne misli italijanska vlada poklicati vojske. Te dežele, pravi, je treba Italiji. — Grški vladi

se je posrečilo dobiti posojilo ter je h krati naročila tri vojne ladije. Te bodo 30 milijonov drahem stale, toda kaj to dé, saj jih imamo!

## Za poduk in kratek čas.

**Peyramale, bivši lurški župnik.**

Zakaj le se je Marija brezmadežna ravno v Lurdu prikazala? Zakaj je ravno na masabielski pečini postavila svoj tron? Zakaj je ravno v pyrenejskih planinah izbudila potoček svojih milosti? Zakaj?! Ste pač radovedni ljudje! Prašati je lahko, pa odgovoriti ni tako lahko. Vendar bi vam jaz rad na to vprašanje odgovoril, a ne samo zategavoljo, da bi vašo radovednost vtišal, ampak, ker je mene samega že šestokrat nadlegovala misel: zakaj se je Marija ravno v Lurdu prikazala?

Toda pomnite dobro: jaz sem rekel, da bi vam rad odgovoril, a ne, da vam bom odgovoril, ker odločnega in določnega odgovora na to vprašanje ne vem. Meni se tukaj godi, kakor šolarčku za šolsko klopjo, ki samo tako na pol vé, in se mu samo nekoliko sanja o tem, kar ga gospod vprašajo. Bi rad odgovoril, pa ne more prav; zato pa prestopa v klopi in cepeče in skeče in z jezikom melje ter se sili, da mu kar znoj stopi na čelo, toda okorni jezik vendar nič pravega ne vé povedati. Vendar tudi šolarček, ki se svojih reči ni učil, časih po svoji slabi pameti vendar toliko odgovori, da je nekoliko odgovoru podobno, in tako, kakor sem rekel, se meni zdaj godi, ko bi vam rad odgovoril na vprašanje: zakaj se je Marija ravno v Lurdu prikazala?

Pravega odgovora tedaj ne vem. Ako bi Vam hotel pravi odgovor dati, bi pač moral Marijino presv. srce bolj poznati. Kdo bi zamogel njegove skrivnosti razodeti? In če bi revni človek zamogel tudi gledati v srce božje Matere, ali bi ga zamogel tudi razumeti?

V tistem planinskem kraju, v Lurdu namreč in v njegovi okolici, živi jako priprosto, pohlevno in pobožno ljudstvo. „Blagor pa ubogim v duhu, zakaj njih je nebeško kraljestvo“. Zakaj se tedaj čudimo, da je prav to ljudstvo tudi sreča doletela, da se je med njimi „dekla Gospodova“ prikazala?

Lani, ko sem popisal svojo lurško božjo pot, sem med drugim tudi povedal, kako se lurška mladina na praznik velike Gospojnice razveseljuje. Nisem si zamogel dosti nagledati prelepe procesije, katero so si popoldne po večernicah napravili.

Najprvi so šli šolarji, dečki in deklice, lepo po dva in po dve, in sicer tako, da je šel eden na enem robu ceste, drugi na drugem, a cesta je bila prosta. Na sredi ceste so šli samo tisti dečki in tiste deklice, ki so pesem na-

vzdigale, vsi drugi so le odpevali. Za šolarji so šli v ravno tako lepem redu fantje in dekleta, vsa gologlava in lepo belo oblečena in z modrimi pasi opasana — sami Marijini otroci. Nekatera so imela tako jarne glase, da nič lepšega. Najpridniša nosijo podobo lurške Matere božje. Za mladino se vrstijo možje in žene s plapolajočimi banderami in potem gredo duhovniki. Sprednji so pa bili godci, sami domači fantje, ki so izvrstno godli. Res pobožno veselje, katerega je Marija gotovo vesela. Zdaj pa lahko razumemo, zakaj si je Mati božja ravno iz tote mladine poiskala deklico kateri se je prikazala. (Dalje prih.)

**Smešnica 23.** Kmet: „Glej, ljubi sin, ti si sedaj v letih, ko bi že lahko storil kaj za-se ter tako pokazal, da še bode kedaj kaj prida iz tebe, ali doslej vidim pri tebi vse drugo, kakor to. Ko si ti še bil mali fanté, nisem še jaz gleštal veliko, par hektarov zemljišča pa slabo hišo, to je bilo vse moje premoženje. Sedaj pa, hvala Bogu, imam že lepo kmetijo, lepo hišo in še kaj v omari. Kaj pa si ti si pridobil v tem času?“

Sin: „Očeta, ki imajo lepo kmetijo, lepo hišo in še kaj v omari. Ko sem bil pa še mladi fanté, imeli so moj oče le par hektarov zemljišča pa slabo hišo in nič druga.“

## Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so dali za požarno brambo v Podčetrtku 100 fl., v Halbenrainu pri Radgoni pa 80 fl. iz lastnega premoženja.

(Visoki gostje.) Pri Njih ekscelenciji mil. knezu in škofu bili so te dni Spljetski škof, Njih ekscelencija Marko Calogerá. V njih spremstvu je bil korar tamošnje stolne cerkve, vlč. g. Matej Dvornik, vodja dij. semenišča v Spljetu. V torek sta se odpeljala v Ljubljano.

(Zaplenjenje.) Konfiskacijo zadnje številke „Slov. Gosp.“ je c. kr. okrajna sodnija v Celju potrdila in mi odpustimo vsled tega tako pritožbo, kakor priziv zoper njo. Čemú bi tudi bila? Kakor stojé sedaj razmere, bilo bi le pičlo malo upanja, da storimo v tem kaj z uspehom.

(Razstava.) V Mariboru je bila od zadnje sobote do ponedeljka razstava perjadi. Razstava je bila precej bogata, a plačujočih gledalcev ni bilo — preveč. Splošnja sodba pa je čez razstavo ugodna, samo naj se gleda še na to, da se povrne stara, domača kura in „štajarski kapun“ v naše kraje. Tuja perjad je lepa, a za to, da jo rediš, ni.

(Volitve.) Skupina velikih posestnikov v Ormoškem okraju je prišla vsa (101) na volišče ter je volila enoglasno narodne može, isto tako je skupina kmečkih volilcev v ponedeljek dne 6. junija izvolila same narodnjake.